Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts
ZEVENDE JAARGANG
21-2-52

KUIFJE

Nr 8
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Het epos van KAPITEIN CARLSEN

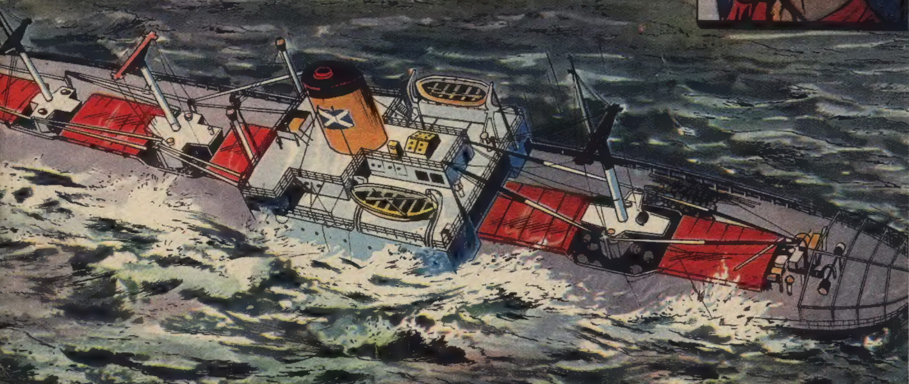
REPORTAGE GETEKEND DOOR ALBERT WEINBERG

De katjes

VERLEDEN week moest ik een boodschap doen. Het regende en ik liep dicht langs de huizen. Plotseling bleef ik voor een deftig herenhuis staan. Voor het venster hing een tekenschriftbladzijde, waarop door een jonge hand met kleurpotloden vier jonge poezekens getekend waren. Daaronder stond er te lezen : « Ik heb vier katjes. Wie er eentje hebben wil, moet maar bellen. »

Ik belde en een jongen van een jaar of tien deed de deur open.

— 't Is voor de katjes, zei ik. Zou ik ze eens mogen zien ?

— Ja zeker ! Wacht een ogenblikje, ik ga ze halen.

Enkele seconden later stond de jongen daar weer met een mandje, waarin vier poezelige katjes lagen te spelen.

— Hoeveel vraagt u voor zo'n diertje ?

— Ze zijn niet te koop. Wie van katten houdt en belooft er goed voor te zorgen, krijgt er eentje.

— Kan ik dan dat mollig katje daar krijgen ? Ik zal er goed voor zorgen...

Ik kreeg mijn poesje en keerde naar huis terug, met een onverwachte aanwinst en een schone herinnering aan een lieve jongen, die evenals ik, veel van katjes houdt.

Kuifje

Onze brievenbus

J. Oppers, Gennep, Holland. — De sleutel voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen werd je opgezonden. Geraak je er uit wijs ? Sla je Kuifjesverzameling maar eens na. We hebben reeds herhaaldelijk het gebruik van de sleutel toegelicht in de brievenbus. Beste groeten.

Pia Hanssens, St-Martens-Lennik. — Ik had me reeds lang aan je opmerking verwacht « waarom er op het weekblad staat **voor jongens van 7 tot 77 jaar** alhoewel de meisjes het toch even graag lezen ». Wel om de eenvoudige reden dat er tussen de pootjes van Bobbie en het rondeke met het nummer van het blad geen plaats meer is om er van te maken : weekblad voor jongens en meisjes... Dat de meisjes « Kuifje » even graag lezen als hun broers, kan ik alle dagen vaststellen bij het lezen van de brieven, prijsvragen, enz. Met mijn hartelijkste groeten.

José Robbens, Auwegem. — Je moest me eens een lange brief schrijven met je opinies over onze verschillende verhalen, artikelen en kronieken. Mag ik daarop rekenen ? Beste dank bij voorbaat.

Charles Rubbens, Lokeren. — Je zult niet zolang meer moeten wachten eer je voldoening zult bekomen. Met mijn hartelijkste groeten.

Paul Ausloos, Leuven. — Graag kreeg ik ook van u eens een gedetailleerde opinie over ons blad. Kritieken en suggesties zijn steeds welkom ! Met mijn beste groeten.

Walter Duys, Deurne. — Je hebt waarschijnlijk mijn brief reeds gelezen. Je in deze brievenbus op al die vragen antwoorden was eenvoudig onmogelijk. Ik hoop dat mijn antwoord je voldaan heeft. Met mijn hartelijkste groeten.

Robert van Duuren, De Panne. — Heeft Raymond zijn ontslag gegeven of is hij soms verhuisd ? Ik ben niet op de hoogte van die zaak. Bezorg me daar enkele bijzonderheden over! Met mijn hartelijkste groeten aan al de leden van De Panne !

Marretje Levert, Aerdenhout-bij-Haarlem. — Het heeft me veel genoegen gedaan te vernemen dat je helemaal gewonnen bent voor ons blad ! Ik hoop dat je er langs om meer smaak zult in vinden. Wat die bons op de Victoria chocolade betreft : die komen alleen op de **Belgische** Victoriachocolade voor. Hollandse lezers moeten zich tot onze Hollandse agent, dhr Raat in Dordrecht, wenden om zich te laten inschrijven in de Kuifjesclub. Ik heb dan ook je brief naar hem doorgezonden. Met mijn beste groeten.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	België	Buitenl. en Belg. Kongo
Een los nummer	6.— frs.	7.— frs.
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

DE KUIFJE'S BON

Clublid nr. 12325: Om één nieuw prentje te krijgen moet je ons twee oude prentjes sturen.

Jacques Florquins : Dank voor je suggestie. We hebben er nota van genomen. Nu reeds kun je de chromo's ZIEN en WETEN bekomen. Wij denken er aan de premielijst te verlengen, maar dat is nog toekomstmuziek !

D'Hollander (?) : Waar woon je, vriend ?

Louis Philippart : 50 punten zonder adres. Andere premies als deze van onze lijst op blz. 8 zijn er niet te krijgen !

Jacques Berthon : Luik is groot ! Stuur me zonder verwijl straatnaam en nummer !

T. van Brabant, Harze : Juist en volledig adres opsturen !

van Damme, Paststraat, 13, doch in welke stad of gemeente ?

Michel de Wilde, Lochristi : In welke straat woon je, vriend ?

Martelle (?) : 50 punten voor reeks I van « Reinaert de Vos » ? Stuur ons je volledig adres.

X. Gits : « Waar blijft mijn premie ? » Ja, waar zou ze blijven ! Beste vriend, je vergat voor de tweede maal je adres te vermelden ! Verstrooide professor !

Joseph Blondeel: We kunnen je vraag niet beantwoorden wegens plaatsgebrek.

ONBEKENDEN

X. van Tielt (Brabant) : 100 punten in een witte omslag.

X. van Antwerpen : 100 punten als drukwerk in een blad papier van een schrijfboek gewikkeld.

X. van Jumet : 100 punten in een bruin pakje.

X. van Schaffen : 50 punten in een blauwe omslag.

X. van Brussel : 50 punten voor reeks I van « Reinaert de Vos ».

X. van Asp... ? : 200 punten voor een portefeuille.

X. van Neerpelt : 50 punten.

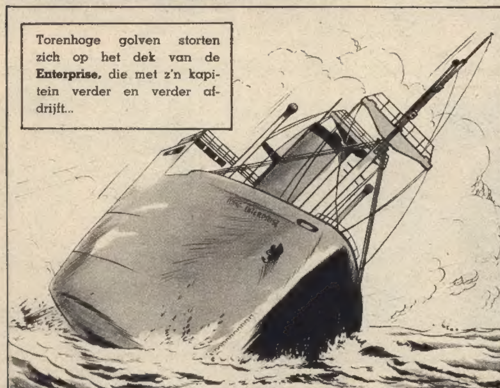
X. van Aalst : 45 punten.

— Wacht even, hij liet zijn Kuifje's bon vallen !

Het epos van KAPITEIN CARLSEN
Het S.O.S. van de **Flying Enterprise** werd opgevangen en de volgende dag komen de **Southland** en de **Golden Eagle** te hulp. De bemanning gordt de reddingsboeien om en iedereen springt in zee.

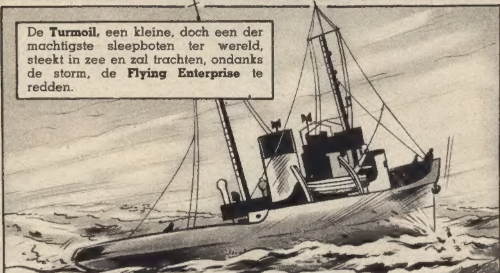

Iedereen is aan boord, kapitein ! Nu is het jouw beurt ! Vooruit !
Neen. Ik blijf op m'n schip en wacht op een sleepboot.

Torenhoge golven storten zich op het dek van de **Enterprise**, die met z'n kapitein verder en verder afdrijft...

De motoren liggen stil. Het licht dooft uit...
De radio is stuk, afgesneden van de wereld. Neen, zo zal ik het niet lang kunnen uithouden! Of...

...misschien zijn er reservebatterijen. Zo ja, kan ik de zendpost, die ik zelf bouwde, gebruiken. Dat is mijn laatste hoop...

Heel de nacht werkt Carlsen koortsachtig aan z'n zendpost en seint 's morgens.
« Ik steek de boordpapieren en een brief voor m'n vrouw in een hermetisch gesloten container. Stuur m'n familie volgend bericht : Maak geen zorgen. Ik stel het goed. Moed. »

De **Turmoil**, een kleine, doch een der machtigste sleepboten ter wereld, steekt in zee en zal trachten, ondanks de storm, de **Flying Enterprise** te redden.

Dagen gaan voorbij. De zee wordt kalmer en men kan Carlsen, die nog steeds op z'n schip is, bevoorraden.
De 3° Januari, te middernacht, is de **Turmoil** ter plaatse...

Een schip dat haast vol water gelopen is, slepen ! Jongens, dat wordt een karwei ! Nu, laten we het beste hopen...

(Wordt voortgezet.)

Tijl Uilenspiegel

Tijl tracht door de vijandelijke linies het Geuzenkamp te bereiken. Hij ziet dat de Spanjaarden een aanval voorbereiden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

MAN OVERBOORD!

Ras Lipari Mahonen keert naar zijn land terug en heeft zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, onder de hoede gesteld van Colerette, de grote detective, die met Jaak, Marina, Sidonie en de kanarie de reis meemaakt. Ook de bandieten zijn ingescheept en het duurt niet lang of men ontdekt een verstekeling. Colerette meent de geheimzinnige Mijnheer Twaalf, chef van de bende, te herkennen...

WE laten Colerette voor de onzekerheid en al de gevaren welke het verschijnen van de vreselijke Mijnheer Twaalf voorspelde en keren terug naar Jaak en Marina een vijftiental minuten vóór de beruchte verschijning.

Jaak en Marina hadden besloten de maître d'hôtel en de stoker met de bruine broek te schaduwen want deze twee waren, om redenen die we later zullen onthullen, zeer verdacht in de ogen van onze vrienden. Ze verdeelden het werk broederlijk. Marina zou zich om Thiais bekommeren, terwijl Jaak de stoker zou volgen. Pompoen zat op de diensttrap en zag Thiais met een serviette in de hand buiten komen. Dat trof goed want in de dichte duisternis zag men duidelijk de lichtende witte vlek. Thiais ging bedaard langs de reling, precies boven de machinekamer en slenterde dan langs bakboord naar de promenadedek. Hij hield de handen op de rug en scheen in dromen verzonken. Op tien meter afstand volgde Marina de witte serviette. Bij de tweede schoorsteen gekomen, zag ze de witte vlek bij de reling. Thiais staarde naar de zee. Het kielzog glansde zilverwit in het donkere water en in de verte knipoogden vuurtorens...

Marina wachtte tot haar verdachte uit zijn dromen zou ontwaken. Het duurde erg lang... Plotseling maakte Marina een grote sprong, doch het was te laat...

— Natuurlijk. Knap gedaan en ik ben een onnozele gans, bromde ze halfluid.

Aan de reling hing de serviette, de kleine Thiais was spoorloos verdwenen. Intussen beleefde Jaak bijna hetzelfde avontuur...

Jaak had de stoker gevolgd. Deze laatste had heel lang, met zijn oor haast tegen de radio geplakt, geluisterd naar het ooggetuigenverslag van een belangrijke boksmacht. Dan was hij buiten gegaan met een gezicht alsof het niet naar zijn zin was. Ypsilon volgde hem langs de trap die naar de sloepen leidde, liep langs stuurboord naar de eerste schoorsteen. Hij wou verder meegaan met de stoker, toen een schaduw tussen hem en zijn slachtoffer oprees. Die schaduw gierde het uit van pret:

— Niet mogelijk, riep een opgeruimde stem, die kleine, jonge man amuseert zich! De kleine, jonge man heeft ook zijn kleine geheimen? Hoe lollig!

Jaak knipte zijn electrische zaklamp, die hij evenals zijn logarithmetafel overal meesleurde, aan en herkende de blinde passagier.

Langer dan tien sekonden had het niet geduurd, maar het was genoeg geweest voor de stoker want hij was in de duisternis verdwenen. Dat werkte op het humeur van ons rekenwonder.

— Welk spel speel jij? vroeg hij de blinde pasagier kortaf. In wiens dienst sta je? Je hebt zeer verdachte manieren en de afleiding die je de pasagiers bezorgt komt altijd te onpas.

— In wiens dienst ik sta? Hahaha, die is goed. In dienst van Bibi, jongeheer. Ik werk uitsluitend voor mezelf, ik ben tevreden en amuseer me zoals het een mededinger van Toet-Anch-Amon past.

Jaak was weer kalm. Vermits hij het spoor van de ene bijster was, zou hij trachten van de tweede zoveel mogelijk te weten komen. Waarom was die geheimzinnige man aan boord van de « Ruiten Aas » gesmokkeld? Niet om een reis te sparen, zoals hij beweerde, want het verblijf, het transport, enz. in die sarcophaag had hem ongetwijfeld een aardige duit gekost. Zeker méér dan een reisbiljet, welke ook zijn bestemming had mogen zijn. Daar stak dus iets achter.

— Het was echt prettig in die notenschelp en sedert ik er uit gekomen ben, heb ik al veel lol beleefd. Nauwelijks was ik uit die Egyptische doos of de matrozen ranselden me af... deze namiddag gaf die zwarte koning me de gelegenheid m'n gezelschapskunstjes ten beste te geven en deze avond ben ik getuige van geheimzinnig over- en weer geloop. Het lijkt wel of al de reizigers aan boord hun eigen geheim hebben, dat ze voor hun medereizigers zorgvuldig verbergen. In alle hoeken, op alle verdiepingen zie je die spookgedaanten sluipvoetend langs de muren glijden. Ik ben overal. Ik zie iedereen maar niemand schijnt mij op te merken. Dat is geweldig plezierig!

— Wie hou je voor de aap? We zijn op een schip. Op een schip komen en gaan er hele nachten mensen, bv. de officieren van wacht, de marconist, de passagiers die hoofdpijn hebben...

— Snotjong! Denk je dat Bibi het verschil niet ziet tussen een officier die zijn ronde maakt en de geheimzinnige expedities van een zonderling die zijn neus verbergt?

— Welke zonderling? Geef eens een voorbeeld van de geheimzinnige dingen die je gezien hebt.

— De luitenant zat gehurkt onder het venster van de kapiteinskajuit en keek naar wat er daar binnen gebeurde. Die dikzak, de Ras noemt hem zijn operadirecteur, sloop door de gangen met een valse baard en een kapmantel... de oude huishoudster loopt op haar tenen en luistert aan de deur van een hut...

— Niet interessant! Laitance houdt er aan zich te vermommen. Sidonie luistert of Colonel slaapt en luitenant Morovitchi wil zijn kapitein een poets baken. Indien dat alles is wat je gezien hebt, bestaat er geen enkele reden om je op te winden!

Adelbert Maldefeu wond zich op en antwoordde:

— Ik heb je zuster gezien, die de kleine maître d'hôtel schaduwde.

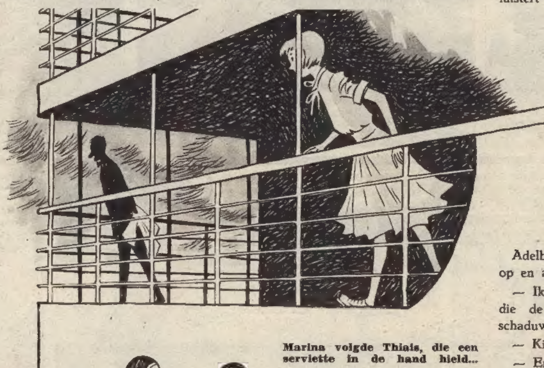
— Kinderspel!

— En op de hoogste brug heb ik... een bultenaar gezien!

— Een bultenaar? riep Jaak.

— Ja, mijnheer, een gebocheide in een Schotse jas en een brede panamahoed. Hij keek naar de boeg...

Jaak was vierklauwens weggelopen. Hij klom op de brug, rende naar de boeg en het was toen dat hij hoorde gillen: Man overboord!

Marina volgde Thiais, die een serviette in de hand hield...

Volgende week:

INBREUK OP DE WETTEN VAN DE ZEE

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Pedro de la Veranda heeft Hassan, Kaddoer en Kunegonde verteld waarom hij eigenlijk naar Mexico kwam. Hij wil vijf prachtige smaragden, eens eigendom van Ferdinando Cortez, weervinden...

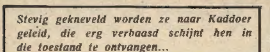

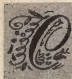

Lewis Carroll

de wonderlijkste van alle schrijvers

HARLES LOUIS DOGSON kwam de woonkamer binnen toen Alice met een oranjeappel in de hand voor de grote spiegel stond.

— In welk hand hou je de oranje? vroeg Dogson.

— In m'n linkerhand, antwoordde. Alice.

— En het meisje in de spiegel?

— Om dat te weten zou ik achter de spiegel moeten stappen.

Dogson dacht lang na over dit antwoord en schreef toen het wondermooie sprookje van Alice, die in de spiegel stapt en in een land komt waar de tijd teruggaat, men alles vergeet en geen naam meer heeft. Het antwoord gaat de vraag vooraf. Alice loopt weg van de Rode Koningin om naar haar toe te gaan en, om op dezelfde plaats te blijven, moet de koningin zo snel lopen als ze kan. Alice komt in een uitgestrekt woud en ontmoet er de zo grappige en geliefde figuren: Tweedledum en Tweedledee en de arme Witte Ridder, Humpty-Dumpty.

Onder de deknaam Lewis Carroll gaf de schrijver dit sprookje uit. Koningin Victoria las het en ze vond het zo prachtig, dat ze de schrijver vroeg haar zijn volgende boek op te dragen. Het volgende boek van Lewis Carroll was een wetenschappelijk werk en niemand weet of de koningin daarmee in haar schik was. De man die sprookjes en wetenschappelijke boeken schrijft, is beslist geen alledaagse figuur en het loont de moeite er even mee kennis te maken.

Charles Louis Dogson werd geboren in 1832 als zoon van een geestelijke en stierf in 1898. Het was de tijd van koningin Victoria, van de rijke burger, de tijd van de conventie en de traditie. Charles Dogson was een buitengewoon begaafd Oxfordstudent doch schuw, onhandig, miste alle zelfvertrouwen en had een spraakgebrek dat hij z'n leven lang niet kon overwinnen. Na de voltooiing van zijn studies werd hij huisleraar en als Reverend Dogson onderwees hij in de school « Christchurch » te Oxford zeven en veertig jaar lang de logica, geometrie en wiskunde. Om

Alice Liddel
het meisje voor wie Lewis Carroll zijn sprookjes schreef.

zijn onhandigheid en zijn stotteren was hij zeven en veertig jaar lang het mikpunt van alle schooljongensspotternij. Het leven zou voor hem ondraaglijk geweest zijn, indien hij geen andere wereld had gehad waarin hij zich kon terugtrekken en zijn omgeving vergeten. Z'n wetenschappelijk werk is de vrucht van vele uren eenzame studie. Dekan Liddel, de énige trouwe vriend van Dogson, had drie dochtertjes: Lorina, Alice en Edith. Met hen maakte de schrijver lange wandelingen en om hen te vermaken vertelde hij. Wanneer Dogson zijn fantasie vrije teugel liet, stotterde hij niet maar vertelde op boeiende, gevoelige wijze zodat heel de familie Liddel aan zijn lippen hing. Een van zijn sprookjes moest hij steeds weer vertellen en daarom schreef hij het eindelijk op. Het was het sprookje van Alice, die het konijntje volgt in zijn hol onder de grond en het kwam in 1864 van de pers als eerste deel van het groot boek: «Alice's Adventures in Wonderland».

Charles Dogson is jonggezel gebleven. Hij was het type van de Victoriaanse burger wiens leven verliep met de regelmaat van een klok. De ene dag was even methodisch en nauwgezet ingedeeld als de andere en uitzonderingen waren er niet. Aan zijn uitgever had hij het streng bevel gegeven nooit 's Zondags aan zijn boeken te drukken en in gezelschap verdroeg hij geen plezierige mop of anecdote. Dogson was ook fotograaf en ontegensprekelijk een van de besten van zijn tijd. Na zijn dood vond men naast zijn dagboeken en onvoltooide hooggeleerde werken, de copies van honderden vrolijke gedichten en brieven, die hij aan kinderen schreef in antwoord op hun, vaak ontroerende, mening over zijn sprookjes. Dat was de keerzijde van de medaille: de onbekende, de gevoelige Dogson die zich meer dan wie ook wist in te leven in de naïeve, fantastische kinderwereld en aan de jeugd het beste, het mooiste schonk wat hij bezat.

« Alice's Adventures in Wonderland » is een van de meest gelezen en de meest vertaalde boeken ter wereld. De Engelse jeugd vooral leest en herleest het en de Britse ministers gebruiken soms vergelijkingen uit dat boek.

H.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

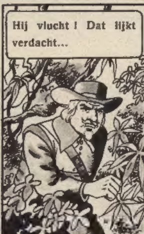
De « Pera » en de « Arnhem » werden naar Nieuw Guinea gezonden. Zodra ze ter bestemming zijn, worden sloepen uitgezet om het land te verkennen. De bemanning wordt aangevallen door de inboorlingen...

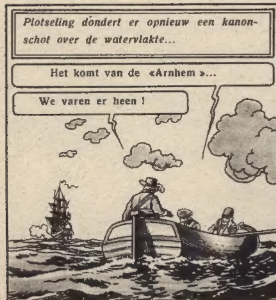

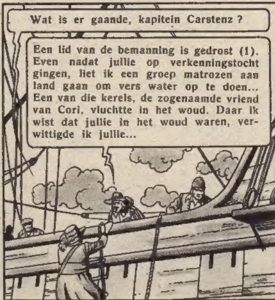

1) Gedeserteerd.

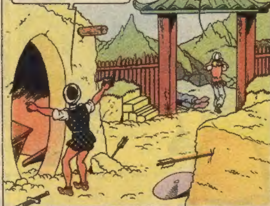
(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske, in het Rijk van de Grote Khan, trekken voorbij een versterking in de Vallei van het Zingend Zand...

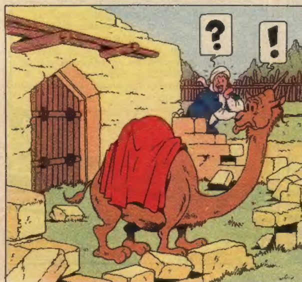

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

HET VERVLOEKTE EILAND

Enak werd door de soldaten van Sardon gevangen genomen en zal in het openbaar terechtgesteld worden. Alex en zijn vrienden ontschepen intussen op het eiland...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

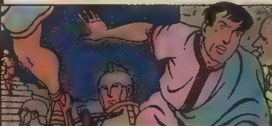

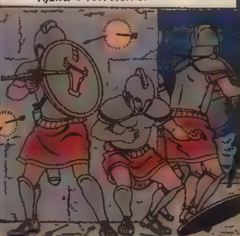

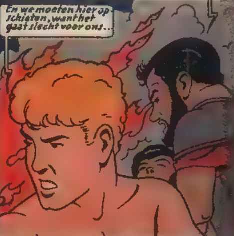

Een kreet... honderden pijlen zoeven neer op de Egyptenaren. Arbaces heeft het aanvalssein gegeven

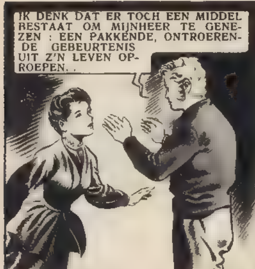

(Wordt voortgezet.)

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Renaat en Christiane hebben eindelijk hun vader weergevonden evenals Willem. Ze nemen de boot naar het vaderland. Hier aangekomen, gaan alleen de kinderen en Willem het ouderlijk huis binnen...

Teksten en tekeningen van F. Craenhals.

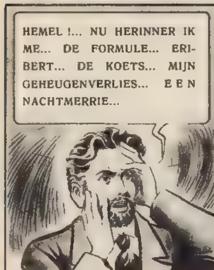

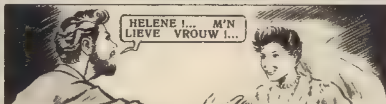

EINDE.

VERHAAL VAN CECILE CRUYSMANS ILLUSTRATIE VAN GEORGES JACQUET

Het paard van de keizer

KEIZER KAREL DE GROTE hield zijn hofhouding te Aken en daarom heerste er grote vreugde in de stad, want de keizer was rechtvaardig en goed, hij nam de zwakken onder zijn bescherming en gaf mild aan de armen. Aan de hoge poort van zijn paleis had hij een zware klok laten ophangen, en al wie hulp nodig had of gerechtigheid eiste, mocht aan het klokzeel trekken; steeds werd de poort geopend.

De ridders, die tot de hofhouding behoorden, oefenden iedere dag hun behendigheid en kracht in steekspelen, jacht en wilde ruiterfeesten. Steeds waren zij gereed om de barbaren, die de grenzen van het rijk op vele punten bedreigden, af te weren.

Van heel de ridderschaar was Diederik de sterkste, en de rijkste, maar ook de wreedste. Op zekere morgen inspecteerde hij z'n stallen en bemerkte een oud, mager paard. Hij herkende zijn eigen volbloed, Soliman, waarmee hij ten oorlog was getrokken tegen de Arabieren.

— Hé, Soliman, je leeft nog? Eens was je het prachtigste ros van het keizerlijk leger, doch thans ben je je kost niet meer waard. Waarom heeft de stalmeester je niet reeds lang gedood?

— Dat paard doden, heer? Ik zou het nooit gewaagd hebben! Is het niet met Soliman dat u tegen de ongelovigen gestreden hebt?

— Heel juist, maar toen was Soliman jong en liep vlugger dan de wind zodat uit zijn hoeven vonken schoten. Kom, kom, denken we niet meer aan het verleden. Soliman moet de plaats ruimen voor een ander paard. Een paar welgemikte pijlen en de schande van onze stallen is niet meer! De keizer zal me heel spoedig zijn mooiste ros schenken. Heel wat anders dan die ouwe, aftandse Soliman!

Zo sprak de hovaardige Diederik en verwijderde zich dan, zonder nog een blik te werpen op het ongelukkig dier dat zijn meester met zijn grote, droevige ogen nastaarde.

— Ik moet de ridder gehoorzamen, maar voor beul spelen, doe ik niet, zei de stalmeester bij zichzelf. Hij gaf Soliman een dubbel rantsoen haver en toen het donker werd joeg hij het oude paard de straat op.

Het zwarte paard zwierf in de stad rond en al spoedig kende iedereen zijn geschiedenis. De stalmeester had ze verteld aan een vriend en zo was ze als een lopend vuurtje in alle straten en alle huizen doorgedrongen. Iedereen had medelijden met het paard en, wanneer het aan een van de fonteinen kwam drinken, brachten de kinderen het een armvol haver. Maar Soliman werd langsom wilder en schuwer en weldra vluchtte hij in galop zodra iemand hem wilde naderen.

Diederik wist niets over zijn oud, trouw paard tot hij op een avond van de jacht terugkeerde en plotseling naast een boom een oud paard ontwaarde.

— Zien jullie dat paard ook? vroeg hij aan z'n vrienden. Maar bij de baard van Juda, het is Soliman, m'n oud paard... of het is zijn geest... Vooruit, vrienden, er achter! Wij doden het!

Soliman had de vijand echter voelen naderen en was vierklauwens op de vlucht geslagen. Het verstandige dier kende de stad door en door en het liep straat in straat uit, over pleinen, door lanen en stegen en hoe snel de paarden van Diederik ook waren, ze konden Soliman niet volgen. Dat wrede spel kon echter niet blijven duren. Soliman was totaal uitgeput en viel neer vlak bij de poort van het keizerlijk paleis. In zijn val raakte het paard de lange koord aan, en ding, dong, dong, de klok begon te luiden...

De poort ging wagenwijd open en een zware, plechtige stem vroeg:

— Wie wenst bij de keizer gerechtigheid te vinden?

Het oude paard hief fier de kop op, kwam moeilijk overeind en ging het paleis binnen tot bij de troon van Karel de Grote...

Op hetzelfde ogenblik sprong Diederik van zijn ros. Ook hij trok aan de koord en de poort werd geopend.

— Kom binnen, mijn zoon, zei de keizer, ben jij het die gerechtigheid eist?

— Ik vraag mijn oud paard om het te doden, antwoordde Diederik.

Karel de Grote keek naar het hijgende, afgejakkerde dier en dan naar de fiere, hardvochtige heer. De keizer kende de geschiedenis, want ze was reeds tot bij zijn troon doorgedrongen.

— Indien je hard en meedogenloos bent voor dieren, ben je dit ook voor de mensen, Diederik!

De ridder boog beschaamd het hoofd, hij begreep dat de keizer hem nooit geen paard meer schenken zou.

De keizer gaf bevel Soliman eten en drinken te geven in de stallen van het paleis, doch hem voor het overige te laten gaan en komen zoals hij het beliefde. Zijn bewezen diensten en zijn leeftijd gaven hem daarop recht.

Niemand, ook Diederik niet, waagde het de keizer tegen te spreken en dus gebeurde het zoals hij het wilde. Soliman draafde toen rustig door de keizersstad, leste zijn dorst aan de fonteinen en liet zich strelen door de kinderen. Iedereen had voor Soliman een goed woord, en hij werd weldra alleen nog « Het paard van de keizer » genoemd.

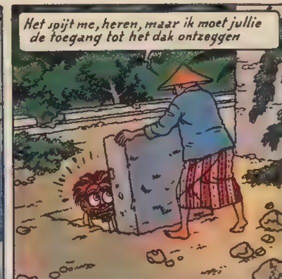
Soliman overleefde Karel de Grote en zijn rijk en leefde nog toen al de ridders de oude stad reeds lang hadden verlaten. Nu nog ziet men op de puinen van Aken af en toe de schaduw van een paard. Dat is Soliman, het paard van de keizer, die er de mensen komt aan herinneren dat een rechtvaardige daad en een liefdadig gebaar nooit sterven.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Moreau en Barelli zijn de tempel van Boegi Woegi binnen gedrongen, maar werden ontmaskerd. Moreau werd gevangen genomen, maar Barelli kon ontsnappen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

(Wordt voortgezet.)

Avontuur in Mexiko

De verrader don Vicente heeft de gezant van de koning ontvangen en alles zo geregeld dat don Juan gevankelijk naar Spanje wordt gevoerd. Juan verblijft intussen nog steeds bij de Maya's...

(Wordt voortgezet.)

HET IVOREN MASKER

Marco Polo werd door Koublaï Khan als gouverneur van de provincie Jang Tjsoe aangesteld. Vele aanslagen worden op hem gepleegd, doch eindelijk kan hij, met behulp van de trouwe Timoer, de dader ontmaskeren...

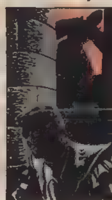

De dignitarissen bieden hun onderwerping en trouw aan.

Marco Polo en Timoer blijven alleen.

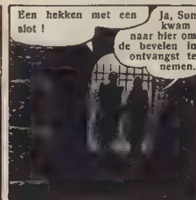

Een eind verder splitst de gang zich in twee...

Marco Polo en Timoer vervolgen hun weg...

Een weinig later inspecteert Timoer zijn soldaten en wijst de man aan die boodschapper speelde.

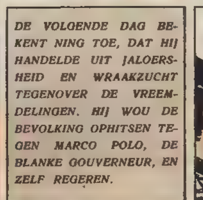

Timoer hoort dat de soldaat alleen gehoorzaamde en niets afweet van 't complot tegen de gouverneur.

DE VOLGENDE DAG BEKENT NING TOE, DAT HIJ HANDELDE UIT JALOERSHEID EN WRAAKZUCHT TEGENOVER DE VREEMDELINGEN. HIJ WOU DE BEVOLKING OPHITSEN TEGEN MARCO POLO, DE BLANKE GOUVERNEUR, EN ZELF REGEREN.

EINDE.

DE RING VAN GIBIL

Armand heeft zijn opdrachtgever Nasir, een duister personage dat handel drijft in verdovende middelen, verteld dat majoor Hobson en zijn vrienden het plan koesteren naar een onbekend eiland te gaan om er het goud van de grond op te rapen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

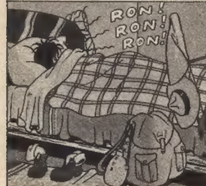

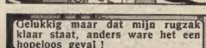
(Wordt voortgezet.)

(Wordt voortgezet.)

Twee Zwaardvissen

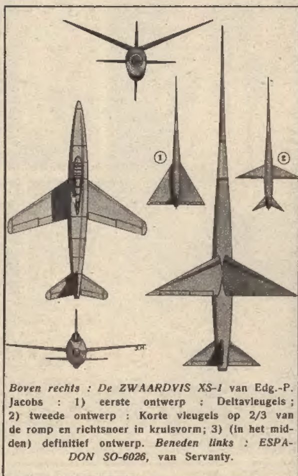
WIE kent er niet de « Zwaardvis » uit het tekenverhaal van Edg.-P. Jacobs, die in Juli 1949 opsteeg uit de geheime basis en onze vrienden Mortimer en Blake naar de zege voerde? Iedereen bewonderde de silhouet van de Zwaardvis, zijn korte vleugels en de originele cock-pit.

Reeds in het jaar 1946 maakte onze tekenaar de eerste schetsen en plannen van zijn Zwaardvis, de « XS-1 ». Omstreeks dezelfde tijd werkte ingenieur Servanty, te Parijs, ook aan de plannen van een Zwaardvis, de « ESPADON SO-6020 » genoemd. Onnodig te zeggen, dat beide ontwerpers in het grootste geheim werkten en de ene van de plannen van de andere hoegenaamd niets afwist!

HET prototype van Servanty werd in 1947 geconstrueerd en in 1948 deed het zijn eerste proefvlucht. Nadien onderging de SO-6020 heel wat veranderingen. De opening op de buik (voor het aanzuigen van de lucht) werd vervangen door twee kieuwen zijdelings in de romp aangebracht. De **Espadon** ontving dan de naam : 6020-02. Het duurde niet lang, of men ondervond dat het toestel veel te zwaar was om als jachtvliegtuig gebruikt te worden; het werd lichter gemaakt en opnieuw gedoopt : SO-6021. Dit laatste prototype kon een snelheid van 1000 km. per uur halen, wat lang geen kleinigheid is, niettemin oordeelden de deskundigen, dat het te weinig was. Men verweet het toestel ook te grote oppervlakten nodig te hebben voor stijgen en dalen en men veranderde de **Espadon** nogmaals! Ditmaal werd de reactiemotor onder de hut geplaatst en het toestel kreeg de naam SO-6025. Na nieuwe proefvluchten oordeelde men, de SO-6025 alles behalve volmaakt en de constructeurs zetten zich nogmaals aan het werk en bouwden de SO-ESPADON-6026, de laatste versie van de ESPADON van Servanty.

Zoals jullie op de tekening kunnen zien, werd de reactie-motor nog meer naar achter geschoven en kan bevoorraad worden door de brandstof-reservoirs aan het uiteinde van de vleugels aangebracht. De stuurhut is helemaal in glas (kogelvrij natuurlijk) en uitgerust met een pilootzetel, die er in geval van nood helemaal kan uitgegooid worden. De maximum-snelheid van het toestel bedraagt meer dan 1000 km. per uur, het boordgeschut is beweeglijk, en naar men beweert, van goede kwaliteit.

De Zwaardvis ontworpen door Edg-P. Jacobs kan, zoals jullie weten, onder water vliegen, wat al de SO-ESPADON's van 6020 tot 6026, helemaal niet kunnen! Interesseert het jullie details te vernemen over de ZWAARDVIS van onze tekenaar? Zoals reeds gezegd, was het in de jaren 1945-1946, dat Edg.-P. Jacobs de eerste schetsen maakte voor het tekenverhaal HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS en dat hij koortsachtig werkte aan zijn nieuw vliegtuigtype. Toen bij hem het idee van een « vliegende-duikboot » gerijpt was, ging hij deskundigen, specialisten ter zee en in de lucht, raadplegen en hun hulp inroepen.

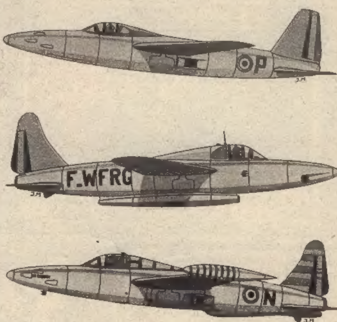

Boven rechts : De ZWAARDVIS XS-1 van Edg.-P. Jacobs : 1) eerste ontwerp : Deltavleugels ; 2) tweede ontwerp : Korte vleugels op 2/3 van de romp en richtsnoer in kruisvorm; 3) (in het midden) definitief ontwerp. *Beneden links : ESPADON SO-6026,* van Servanty.

De raketvormige romp werd dadelijk aanvaard, doch de vleugels kostten onze vriend geweldig veel hoofdbrekens! Eerst wou hij de vleugels in driehoek of delta, zo ongeveer de vorm die de vleugels van de huidige SO-ESPADON hebben, wat jullie trouwens op de bijgaande tekeningen zien kunt. Later gaf Edg.-P. Jacobs zijn ZWAARDVIS korte vleugels ingeplant op de 2/3 van de romp. De punt van ieder richtsnoer (plan 2) werd verlengd in een scherpe hoek en steekt uit de romp. De definitieve romp, die jullie kennen, was nog anders : het achterste deel veranderde in een soort graat en de richtsnoeren staan rechthoekig met romp.

Edg.-P. Jacobs vergat niets! Hij dacht aan de piloot die ook in een enge hut langs alle kanten en ver moet kunnen zien en stelde televisie en radar te zijner beschikking. Een stevig metalen omhulsel beschermt het toestel tegen de geweldige hitte veroorzaakt door de wrijving met de lucht bij suprasonische snelheid.

Voor de landing op het water of op de grond zijn er speciale valschermen, die het toestel moeten remmen en ondersteunen daar de vleugels het, bij geringe snelheid, niet dragen kunnen. We moeten dus toegeven dat de ZWAARDVIS van onze vriend Jacobs piekfijn in mekaar steekt

Van boven naar onder : ESPADON SO-6021 van 1947. — *SO-6025 — SO-6026* (spanwijdte 10,6 m., lengte 15 meter, maximum snelheid méér dan 1.000 km. per uur).

Ziehier de *ESPADON XS-1,* ontworpen door Edg.-P. Jacobs, aangedreven door atoomkracht en laatste redmiddel van Mortimer en Blake.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

DE DUURSTE WAGEN VAN DE WERELD

is de Talbot die speciaal gebouwd werd voor koning Ibn Seoed van Arabië. In de fabrieken van Talbot werkte men gedurende negen duizend uren aan dit meesterstuk van de Franse automobielproductie. Het wagentje kostte zo maar eventjes 12.000.000 Franse frs, wat in Belgische munt toch meer dan anderhalf millioen frs maakt ! Deze zwarte Talbot (26 P.K.) heeft electrisch verplaatsbare zetels (de koning is aan beide benen verlamd), verder treft men er een telefoon in aan, een kleine lavabo, een bar, een radiozend- en ontvangstpost. De auto is onzichtbaar gepantserd tegen aanslagen (stalen platen onder de bovencarrosserie, kogelvrij glas) en hij is ook uitgerust met zes geweldige schijnwerpers. Deze wonderwagen werd afgewerkt in de Parijse ateliers van Saoutchich, de « carrossier der koningen », die ook een Rolls afwerkte voor de koning van Siam, de wagen van koning Faroek versierde, die van de koning van Cambodga, van de Sjah van Perzië en de keizer van Ethiopië. In een woord, van al de sprookjesprinsen die er nu nog leven.

HOE HOOG VLIEGEN DE VOGELS ?

DE meeste vogelliefhebbers hebben al wel iets gehoord over de grote snelheden die de vogels in vrije vlucht kunnen bereiken, maar kennen zij de hoogterecords ? Men heeft wetenschappelijk vastgesteld dat zwaluwen, meeuwen en spreeuwen de 1.000 meter bereiken. Ooievaars, ganzen en kievieten geraken nog 500 meter hoger. De eenden en de raven kunnen de 3.000 m. bereiken. De vinken 3.500 m., de valken en de lijsters de 4.000 m. Sneppen, kraanvogels, merels halen de 5.000 m. en de wilde ganzen schijnen het hoogterecord : 8.000 m. in de wacht te slepen. Het plafond van de arend en het koninkje komt jammer genoeg niet voor in het lijstje dat ik onder ogen gekregen heb.

EEN BIOSKOOP OP 6.000 METER HOOGTE

VOOR enkele weken werd voor het eerst een film afgedraaid in een Constellation van de Air France, die op de lijn Parijs-New York vloog. Er hing vooraan in de passagiersruimte een zilveren scherm en iedere passagier had zijn eigen luistertoestel om de dialogen van de speelfilm te volgen. De film die men afdraaide, was een van de nieuwste Amerikaanse producties in technicolor.

EEN MOTOCYCLIST VAN DRIE JAAR !

MAURITS HOSTE is een oud-motocrosskampioen die thans een garage uitbaat aan de steenweg op Alsemberg te Brussel. Maurits Hoste heeft een zoontje met name Roger dat thans ongeveer drie jaar oud is. Vader Hoste heeft zoonlief een moto bezorgd en Roger toont aan al wie het zien wil dat hij zich reeds flink in het zadel kan houden. Hij is immers de zoon van een motocrosskampioen.

WAT IS JOGA ?

VRAAG het aan honderd mensen en ze zullen je antwoorden : een fakir, een soort kolibri, een termiet en een Indisch philosoof. Ze slaan de bal allemaal mis. Joga is een Hindoes woord. De taalkundige betekenis is « vereniging », misschien ook wel « concentratie », want het gaat hier om een reeks lichaamsoefeningen die de beoefenaar volledige zelfcontrole of zelfbeheersing geeft en hem bovendien magische krachten schenkt. Gandhi beoefende de jogi, evenals tal van andere Indische vooraanstaanden. De gymnastische bewegingen, aldus de Indiërs, bevorderen het denkvermogen en de logische ontwikkeling van de gedachten. Denk nu niet dat Jogi dus een voortdurende beweging is. Integendeel het is de kunst in een bepaalde beweging of bepaalde positie te volharden. Voorbeeld : leg hoofd en schouders op de grond, hef je benen en blijf in evenwicht op je schouders. Deze positie bevordert de werking van de thyroïdeklier. Leg de linkerhiel in de nek, het bevordert de spijsvertering. Het lichaam rust in deze houding uit (steeds volgens de Indiërs). Sta op je hoofd, plooi de benen, je zult geen last hebben van je lever en je kunt klaarder denken. Kruis de benen op de rug en plooi het lichaam op je benen : goed voor de bloedsomloop en spijsvertering ! Nu moeten jullie het maar eens beproeven. En wat doe je om je lichaam weer uit die moeilijke positie te krijgen ? Een heel ingewikkelde knoop leggen is nog niet zo moeilijk, maar hem weer uit mekaar krijgen, dat is een andere kwestie !

EEN TAAL VAN DUIZEND WOORDEN

WANNEER je deze titel leest, dan verwacht je je natuurlijk aan een nieuwe editie van het Esperanto. Neen, die taal met die beperkte woordenschat is het Frans, dat men doorgaans voor een der rijkste talen aanziet. Het Frans ministerie voor Onderwijs heeft een crediet van 3.500.000 frs uitgeschreven om een basistaal van duizend woorden te laten samenstellen om de internationale betrekkingen te verbeteren, en de Franse taal en cultuur open te stellen voor de vreemde volkeren.

OOK KUIFJESLEZER

HIER geven we een foto van de bokser Cyriel Delannoit die een van onze sympathiekste sportfiguren is, en enkele jaren geleden iedereen verbaasde met zijn onverwachte overwinningen. Cyriel Delannoit is ook een regelmatige Kuifjeslezer !

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

Enkele minuten later stapt de commissaris Donkey's kamer binnen.

Ha, mijnheer de commissaris ! Ik dacht haast dat jullie mij vergeten waren !

Johnny wacht geduldig...

Na een vijftiental minuten gaat de deur open...

Goeie nacht, commissaris, en droom zacht !...

Goeie nacht !

Wel ?...

Niets !...

(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM *van de* GROTE PYRAMIDE

Blake en Mortimer zijn na veel wederwaardigheden in de kamer van Horus geraakt. Ze zien de sarcophaag en de fabelachtige schatten, bewaakt door het beeld van Achnaton. Olrik staat gebogen over het geschonden graf...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

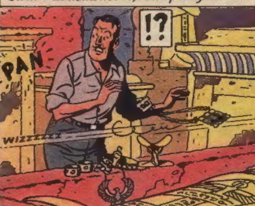

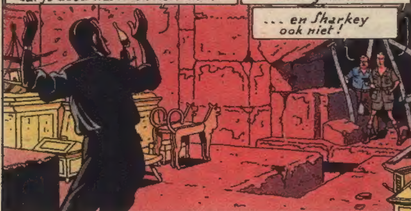

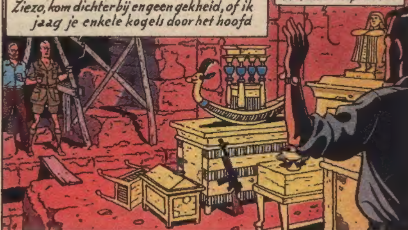

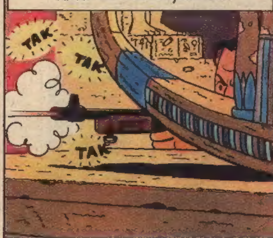

(Wordt voortgezet.)